

stemmes efter Antallet af de ombord værende Passagerer eller paa hvilken anden Maade, veed jeg ikke, men jeg tror, der maa være større Tydelighed i Loven, end der nu findes, i Henseende til, paa hvilke Skibe Loven er anvendelig, og paa hvilke ikke.

**Justitsministeren:** Da det er mig om at gjøre, at man i dette Forhold, som i alle andre, saa meget som mulig holder sig til Virkeligheden og ikke formaaer det, man kan opnaa, fordi man ikke netop opnaar Alt det, man forestiller sig som ønskeligt, skal jeg tillade mig for de af de ærede Medlemmer, som ikke i Forveien eller i Anledning af denne Sag have gjort sig bekendte med det Reglement, som under 28de Marts 1870 er udstedt af min Forgænger i Justitsministeriet, at fremhæve nogle ganske enkelte Bestemmelser af dette, for at det kan ses, at der med Hensyn til den direkte Befordring virkelig er gjort ikke saa Lidt. Det er deri foreffrevet, at naar Antallet af Personer ombord i Skibet udgjør halvtreds eller derover, skal der med Skibet følge en af Politivirigheden ansat examineret Læge, der til Fuldkommenhed taler det danske eller svenske Sprog, og som foruden fri Rejse og Ophold ombord lige med Skibets Officerer frem og tilbage skal have en Godtgørelse, hvis Størrelse bestemmes af Politimesteren og udbetales af Bevillingshaveren. Reglementet bestemmer først hans Pligt som Læge og dernæst hans Pligt som Tilsynsmand, og i saa Henseende hedder det: „Foruden at opfylde disse ham i Egenkab af Læge særlig paahvilende Pligter, og hvad der paa andre Steder i dette Reglement paalægges ham, skal han i det Hele føre Tilsyn med Reglementets og de med Passagererne afsluttede Kontraktens Overholdelse under Rejsen. Om de Overtrædelser af samme, hvorom han enten ved egen Sagttægtelse eller paa Grund af Passagerernes Klage kommer til Kundskab, har han at anstille Undersøgelse og indføre Undersøgelens Udfald i en af ham ført Journal. Foreligger der efter hans Skøn en Overtrædelse, skal han underrette Skibets Fører om sin Formening i saa Henseende og i Journalen anføre, hvad der af Skibets Fører foretages i Anledning af den

fremførte Bepværing. I Journalen har han tillige efter Politimesterens nærmere Bestemmelse at gjøre Antegnelse om Hospitalsyge, Fødsler, Dødsfald samt Landsættelse af Passagerer paa andre Steder end Bestemmelsesstedet. Skulde der inden Skibsborde blive begaaet nogen Forbrydelse, skal han, for saa vidt det Fornødne ikke i saa Henseende tagttages af Skibets Fører, desangaaende gjøre Anmeldelse til Konsulen paa Ankomststedet. Finder han det fornødent at understøtte nogen Tilførsel i sin Journal med edelige Vidneforklaringer, skal han, saasnart Skibet naaer Bestemmelsesstedet, ved Henvendelse til den danske Konsul søge det Fornødne foranstaltet. Ved sin Hjemkomst forelægger han Journalen med tilhørende Aktstykker for Politimesteren.“ I § 39 siges der dernæst: „Er der i Genhold til foregaaende Paragraf ingen Læge ombord, skulle Passagererne for Skibets Afgang opfordres til af deres Midte at vælge en Mand, som vil paatage sig paa deres Vegne at kontrollere Reglementets og Kontraktens Overholdelse under Rejsen efter de for Lægens Kontrol i forrige Paragraf givne Regler, og som ved Skibets Ankomst til Bestemmelsesstedet kan aflægge Rapport til den danske Konsul om de forefundne Mangler og fremkomne Klager. Rapporten med Bilag indsendes af Konsulen til Udenrigsministeriet“. Rapporten bliver naturligvis derefter tilstillet Justitsministeriet, for at man i saa Henseende kan, forsaavidt der er Grund dertil, holde sig til den Paagældende, som jo har stillet en betydelig Kaution. Jeg tør ikke trætte Thinget med at fremhæve flere Bestemmelser, men det vil ses, at, fordi man ikke kan udrette Alt, idet der jo her er Tale om en Sørejse, hvor der kan indtræffe mange Banfæltigheder, en Sørejse over et Hav, hvor der selv under den største Comfort kan være meget store Lidelser og kan opstaa mange Ulykker, derfor maa man ikke tro, at der ikke i Virkeligheden gjøres Meget. Dette er med Hensyn til den direkte Befordring. Med Hensyn til den indirekte Befordring beder jeg de Herrer erindre, hvad jeg ved Sagens Forelægtelse fremhævede, at det, som vi jo Alle vide, ikke kan nytte at ville opstille Bestemmelser, som maatte aldrig ville komme til Anvendelse,